

UB

Pécs Tudományegyetem
Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Kar

Breuer Marcell
Doktori Iskola

Bachmann Erzsébet DLA Disszertáció 2012, Random

Témavezető: Dr. P. Szűcs Júlianna CSc egyetemi tanár, Munkácsy-díjas művészettörténész

Önéletrajz	01-02
Muráliák	08-30
Pécs, PTE Szentágotthai Kutatóközpont.....	08-20
Random.....	08
1.Tézis: A high-tech anyagok a kézműves megmunkálás által válnak a művészi gondolat közvetlen hordozóivá.....	10
A kivitelezés fázisai	11-15
A szerkezet	16
Pécs, Ágoston tér, irodaház.....	21-30
2.Tézis: A történeti és az új építészeti stílusok összekapcsoló eleme a képzőművészet	24
Alkalmazott grafikák.....	31-50
Eck Imre képzőművészeti albuma.....	31-40
3.Tézis: A társművészetek inspiratív hatással vannak egymásra.	36
A 13. Nemzetközi Építészeti Kiállítás la Biennale di Venezia Magyar Pavilonjának grafikai tervei.....	41-48
Tudományos folyóiratok arculatai	49-50

Köszönet: Dr. Iványi Miklós DSc, PhD emeritusz professzornak és Dr. Kukai Tibor főiskolai docensnek

Név, leánykori név: Bachmann Erzsébet, Győri Erzsébet
Születési hely, idő: Debrecen 1972. 11. 30.
házas, két gyermek édesanyja (Imola 12, Irina Csinszka 8)

Végzettség, szakképzettség:
2001 Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar, okleveles vizuális nevelő tanár
1991 Nyíregyházi Művészeti Szakközépiskola, alkalmazott grafikus
Nyelvismeret: Angol középfok

Eddigi munkahelyek:
2012 Művésztanár, PTE-PMMIK Belsőépítészeti és Környezettervezési Tanszék
2008-2012 Adjunktus, PTE-PMMIK Tervezési és Építészeti Ismeretek Tanszék
2007-2012 DLA hallgató, PTE-PMMIK Breuer Marcell Doktori Iskola
2002-2008 Tanársegéd, PTE-PMMIK Tervezési és Építészeti Ismeretek Tanszék
1991-1992 Grafikus, Alföldi Nyomda Debrecen

Tervezési tevékenység:
2012 The International Journal of Railway Technology, Saxe Coburg Publications
a folyóirat grafikai tervezése
2008-2012 PhD & DLA Symposium, Pécs, Abstract Book grafikai tervezése
2012 A 13. Velencei Biennalé magyar pavilonjának grafikai anyagának tervezése
2012 Szentágothai János Kutatóközpont, murália tervezése és
kivitelezése Vasváry-Nádor Norberttel
2011 Eck Imre képzőművészeti albumának szerkesztése Dr. P. Szűcs Júlianna
művészettörténésszel és a könyv grafikai tervezése
2010 Ágoston téri irodaház, külső liftház festési terve
Vezetőtervező: Szamosközi Imre
2008 Pollack rekonstrukció, laborépületek tetőfestésének terve Dr. Molnár Tamással
2008 Pollack rekonstrukció, aula grafikus dekorációja Benedek Barnával

Kiállítások:
2010 VI.PhD & DLA Symposium, Pécs, The Ágoston Square Project, Combining Art and Design
The rebirth of an old school building
2010 Pollackexpo 2010 – Breuer Marcell Doktori Iskola kiállítása, Pécs
2009 V. PhD & DLA Symposium, Pécs, Children's toys – Art Education for Students of
Architecture
1998 Sokszorosított Grafika kiállítás, Pécs, Művészetek Háza
1997 Hidegtű, grafikai kiállítás, Budapest, Vigadó Galéria

Publikációk:
2012/10-11 Alaprajz, Kocka és kavics, Science Building, Pécs
2012/8 Octogon, Közös nevező, Beszámoló a 13. Velencei Biennaléről, Csóka Attila Róbert
2012 A jövő névjegye, A PTE Szentágothai János Kutatóközpont Péccsett, Bojár Iván András
Építészfórum.hu, Pécsi Tudományegyetem Szentágothai János
Kutatóközpont - Science Building, Balogh Balázs
2010 Combining Art and Design, The Ágoston Square Project
szerk: Iványi P. Conference on Engineering Research, (ISBN 978-7298-40-0)
Sixth International PhD & DLA Symposium, University of Pécs,
Pollack Mihály Faculty of Engineering, Pécs
2009 és 2010 Pollack Expo, Pécs
1997 Hidegtű/Dry Point, Magyar Grafikusművészek Szövetsége (ISBN:963-04-8952-x)

Művészeti iskolákban tanultam alkalmazott grafikát, majd festészetet. Egyetemi tanulmányaim alatt végeztem tervezés és környezettervezés kurzusokat, majd ezek hatására készült festészeti témájú diplomamunkám. 2001-ben tanári diplomát szereztem rajz- vizuális nevelés szakon, azóta tanítok a PTE Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Karán művészeti, építészeti rajz és festészet tárgyakat építész és építőművész hallgatóknak. Alkotói tevékenységem szorosan összefonódik az építészettel, ezért folytattam tanulmányaimat a Breuer Marcell Doktori Iskolában.

Az első murális mű amit készítettem 3x5 méter széles és 25 méter magas volt. Ennél a munkánál Brazília faveláinak festési projektje és a street-art erőteljes, dekoratív színvilága inspirált arra, hogy bár alapvetően a 'kevesebb több' elve alapján dolgozom, merjek tervezni egy ilyen, számomra monumentális, erőteljes szín- és formavilágú muráliát. Ennek a munkának a során tapasztaltam meg mekkora felelősség egy ház részévé válni és ugyanakkor milyen felemelő érzés.

A Science Building muráliájának első tervei festészeti jellegűek voltak. Az, hogy a kivitelezés során keletkezett hulladékot felhasználhattam és művészeti alkotás születhetett belőle üzenetté vált és tolmácsolja a ház alapvető gondolatait, ami a jövő és a fenntarthatóság.

Pécsi Tudományegyetem, Szentágothai János Kutatóközpont

A Pécsi Tudományegyetem (PTE) a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program (TIOP) keretében Science Building néven kívánt létrehozni egy olyan kutatóközpontot, mely a korábbiakban szétaprózott kutatási potenciált egy helyen koncentrálná. A kitűzött cél: az egészségipar és a környezetipar területén, az emberi élet fenntarthatóságát vizsgáló kutatás-fejlesztési tevékenység számára magas színvonalú műszerháttérrel és laboratóriumterületet biztosítani az itt elhelyezést nyelő 22 kutatócsoport számára. A projekt 6,9 milliárd forint értékben, 7.700 négyzetméteren, az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósult meg.

A science building mint épülettípus, olyan kutatóhelyet jelöl, amelyet egy konkrét kutatási témának, vagy területnek szánunk; a műszerek, laboratóriumok és a szakemberek egyidejű rendelkezésre állása biztosítja az eredményes kutatást. A tudás és az eszközök ilyen koncentrációja Észak-Amerikában és Nyugat-Európában is elterjedt, főleg ipari, jellemzően gyógyszeripari konszernek alapítottak science building-et, ezzel biztosítva piaci sikerüket hosszútávon is. Pécsen egyetemi vállalkozásban jött létre ilyen kutatóhely, mely céljait tekintve hasonlít a nemzetközi előképekre; olyan kutatási témák kapnak helyet benne, melyek aktuális tudományos kérdésekben jelentős eredményekkel kecsegtetnek.

A 2012. október 29-én névadó ünnepséggel hivatalosan is átadott épület immár a 100 éve született világhírű agykutató, Szentágothai János professzor nevét viseli: Szentágothai János Kutatóközpont. A természet- és műszaki tudományok sokoldalú támogatása az Új Magyarország Fejlesztési Tervben is megfogalmazott kiemelt nemzetgazdasági cél. A PTE a Szentágothai János Kutatóközpont (SZKK) létrehozásától - az egészség- és orvostudományi mellett - a természettudományi és műszaki oktatás, kutatás, innováció jelentős minőségi fejlődését várja. Az új kutatóközpont korszerű, nemzetközi tudományszervezési normák szerint működik, együttműködik más kutatókkal és vállalatokkal, rugalmasan reagál a kutatási trendekre, a tudásalapú gazdaság igényeire. A Pécsi Tudományegyetem ugyan magas színvonalú kutatómunkát folytatott hosszú ideje és számos tudományágban kiemelkedő eredményeket ért el, a koncentrált műszeres és laboratóriumi háttér hiánya nem tette lehetővé igazán jelentős tudományos vállalkozás megvalósítását. Az új természettudományos laboratóriumi rendszer éppen azt a célt szolgálja, hogy egyesíti az egyetem különböző szervezeteiben szétaprózott kutatási erőforrásokat, kihasználja a sokféle tudományág együtt hatásában rejlő potenciált. Egyidejűleg szolgálja ki a kutatómunkát, biztosítja a hallgatók magas színvonalú képzési háttérét, s ipari-gazdasági partnerek megbízásait is képes befogadni.

A Szentágothai János Kutatóközpont egyik kiemelkedően fontos célja az alapkutatási potenciál fejlesztése a természet, műszaki és egészségtudományok progresszív területein, mely lehetővé teszi a nagy nemzetközi pályázatokban történő részvételt. Az új laboratóriumok és műszerezettségük infrastrukturálisan az európai élvonalba helyezik a PTE kutatóhelyét, amihez hasonló koncentráció jelenleg nincsen hazánkban.

A laboratóriumok és képzési terek mellett, hallgatói szolgáltatói és kutatói munkahelyek is kialakításra kerültek.

Az épület szerkezeti és gépészeti kialakításánál számos innovatív ökológiai, energetikai és intelligens ház megoldást alkalmaztak, melyek eredményeként az épület fenntartása akár 30-40%-kal kevesebb energiát igényel, mint egy hasonló léptékű, hagyományos középületé. Az épületegyüttes hosszú távú alkalmazhatóságát, fenntarthatóságát jelentősen javítja a multifunkciós, vázszerkezetes kialakítás. Így a későbbi funkcióváltások gyorsan és minimális költséggel lesznek megoldható. A három azonos léptékű fehér kockát formázó épülettömegből és egy kavics alakú 300 fős előadóból álló együttes három különböző energiaforrást hasznosít; az északi C-épület biomasszából előállított távhővel, a középső B-épület és a kavics 115 szonda, 100 méter mélyről hőcserélőkön keresztül szolgáltatott földhőjével, míg az A-épület a déli homlokzat kettős üvegszerkezetének passzív napenergiájával és a földhő és távhő rendszerek hulladékegy energiájával működik. A kocka alakú épületek kétrétegű homlokzata rejti a gépészeti légvezetékek jelentős részét, a 17 km hosszúságú hűtő-fűtő-szellőző rendszer majd fele a két réteg között fut. Ezzel jelentős hasznos alapterületet – mintegy 270 négyzetmétert - nyertek az épület belső tereiben, mivel a függőleges légvezetékek tulajdonképpen az épületen kívül futnak. A megoldás további előnye, hogy a két homlokzati sík között, a hőszigetelt falazaton kívül áramoltatott légmennyiség külső hőmérséklet általi felmelegedését, illetve lehűlését figyelembe vehetik az egyes belső terek temperálásánál az intelligens ház épületfelügyeleti rendszeren keresztül.

A Szentágothai János Kutatóközpont így önmagában is kísérleti objektum, egyfajta 1:1-es modell, mely alkalmat ad a korszerű épületenergetikai és irányítási rendszerek üzemeltetés közbeni vizsgálatára és a tudományos eredmények későbbi tervezési hasznosítására. A kutatóközpont működésének mérésekkel igazolt optimalizálása új és meglévő épületek, illetve települések energetikai-üzemeltetési tervezésében nyújthat segítséget. A műszeres fejlesztéssel növelhető a kutatási tevékenység eredményessége, melynek eredményeként javul az egyetem kutatási bevételszerző képessége, több pályázati forrást lehet megszerezni és növeli a kutatási megbízások volumenét. A magas minőségű kutatási eredmények és modernebb kutatási ismeretek pozitív hatással lesznek a képzés színvonalára, a kutatói mobilitás növelésére és alapvetően javítják a PTE tudományos megítélését. A Szentágothai János Kutatóközpont építészeti koncepciója, nagyvonalú anyaghasználata és innovatív épülettechnológiái azt a célt szolgálják, hogy a benne folyó kutatások időszerűségét, magas színvonalát és sikerre ítéltségét hangsúlyozzák.

Random

Esetleges, véletlenszerű. Ötlethalmaz, melynek elemei önállóan és egymáshoz kapcsolva is életképesek, más-más gondolatot, üzenetet, filozófiát testesítenek meg, az impresszió koloratúráját biztosítva. Variációs lehetőségek sokasága, ami egy ponton megáll. Megfoghatatlan, mégis mindenki látja, mert egyértelmű. Mint egy koreográfia, ami létrehoz egy táncot, mozdulatelemek, amik megmagyarázhatatlanul elbűvölnek. Hangok, amik összecsengnek. Esztétikum és harmónia, amire ösztönösen vágyunk. Az élet széles spektrumú esszencializálódása a pillanatban. Dolgok és emberek véletlennel tűnő találkozása és kapcsolódása.

Az építészet nem véletlenszerű. Kiszámított, pontos tervek, megalapozott döntések határozzák meg arányait, illeszkedését a környezetébe, hogy rendeltetésének megfeleljen. De az épület, mint önálló alkotás is élményt nyújtó. Egy ház szerkezete, gépészete és a belsőépítészetének szimbiózisa teszi ezt az élményt teljessé és élhetővé. Anyagok, textúrák, vagy azok érzetei ismétlődően megjelennek; arányosan, diszkréten. Számomra ez az inspiratív harmónia.

A murális mű az épület alázatos párja. Mérete alkalmazkodik az adott falfelülethez és szervesen kapcsolódik hozzá. Mind anyagában, mind formajegyében visszaköszönési lehetőséget nyújt az architectonia külső anyagával. Jelen esetben azonosak. A ház külső felülete egy különleges borítást kapott. Ezeknek a burkolótábláknak a szabott elemeiből megmaradt „nyesedéke” indított el bennem egy inspirációt, hogy hogyan tehető egy energia hatékony ház recycling értékévé minden morzsája; lehetőséget teremtve ezzel, hogy az épület alapfilozófiájának megfelelően, minden szegmense környezettudatos üzenetet hordozzon.

1.Tézis:

A high-tech anyagok a kézműves megmunkálás által válnak a művészi gondolat közvetlen hordozóivá.

A Science Building szoborszerű épületét különleges lemezzel burkolták be. Ez az anyag az Alcoa cég Reynobond terméke: két beégetett lakkozású, 0,5 mm vastag alumíniumlapból álló kompozitlemez. Technológiailag a lemezeket mindkét oldalon, olvasztó, rögzítő eljárással viszik fel a polietilén magra, majd egy magas fényt és ellenálló képességet biztosító műanyag - teflon borítást. Kíválóan alkalmas épületek burkolására. Könnyű, ugyanakkor rendkívül ellenálló az időjárással és az UV - sugárzással szemben. A felülete gyakorlatilag öntisztuló, ami nagy előny a hagyományos vakolattal szemben, forgalmas, belvárosi környezetben.

Az elnyújtott trapéz alakú ablakok, egyfajta vertikális ritmust adnak a homlokzatnak. A burkolólemezekből, egyedi szabásminta alapján vágták ki a minimális veszteségre optimalizált elemeket. A három fő épülettömeg mintegy 4000 négyzetméter homlokzati burkolatának szabási hulladéka közel 5 méter hosszú, háromszög, illetve trapéz alakú elemekből állt, amelyek szélessége maximum 40 cm volt. Ebből az alapanyagból válogattuk ki a lehető legszélesebb, sérülésmentes darabokat.

A homlokzati burkolatként használt anyagot síklemezként alkalmazzák. Kísérletezés közben tapasztaltuk meg, hogy egy bizonyos átmérőjű ív mellett hajlítható anélkül, hogy az megtörjön, illetve a külső borítás megszakadjon. Ez a sajátság volt az ami a tevezési folyamatot elindította. A murália ritmusa ebből az adottságból született, érelődött ki és ez generálta a kompozíciót.

A hajlítást egy rendkívül egyszerű, két, állványra hegesztett vascsővel mi magunk is el tudtuk végezni. Így megoldódott az a probléma is, hogy hordozó beiktatása nélkül, kimozduljon a murália a falfelület síkjából. A trapéz alakú csíkszerű lemezek meghajlításával finom, érzékeny tektonikát tudtam létrehozni, kihasználva a változó fényviszonyok adta árnyékok játékát. A fal és a lemezek között 2 centiméteres távtartót használtam, részben könnyedséget adva a muráliának, másrészt létrehozva ezzel egy szintén árnyék adta tónust, ami kiemeli a csíkszerű szálakat. Az alumínium lemezek fehér teflonfelülete szerényen illeszkedik a térbe, megfelelő feszültséget hozva ezzel létre a színes reflexiókat vetítő, kavicsnak nevezett előadóterem üvegmozaik felületével szemben. A létrejött ívek által új értelmezésében jelenik meg a homlokzati lemez, kapcsolatot teremtve a ház külső és belső tere között.

A kivitelezés folyamata, fantasztikus élményt jelentett számomra, hiszen saját erőből végeztük el a konkrét fizikai megvalósítást is. A hulladéklemezek szabásától kezdve, a célszerszámok kialakításán keresztül, a falra való felerősítésig minden a két kezünk munkája volt. Érdekes volt a high-tech anyag és a kézműves kivitelezés kontrasztja. A hetvennégy darab, négy - öt méter hosszú szálát egyenként munkáltuk meg. Felszerelésüknél egy minimalista, technokrata megoldást választottam,-látható, betonmetsző csavarokat használtam- amely megfelel az épület karakterének és részévé tud válni.

A kivitelezési munkák helyszíne a Művészeti Kar egykori szobrászműterme volt. A csarnoképületbe raklapokon érkeztek a hulladéklemezek, amikből méret és minőség szerint válogattunk. A lehető legszélesebb, sérülésmentes anyagokat egymás mellé helyeztük. Ritmusos terítéket vetítettünk ki és a lemezeket méret- és formai különbségeik miatt addig variáltunk, míg a látvány el nem nyerte azt a sík felületű harmóniát, ami az épület külsejére is jellemző.

A szobrász csarnokból egy közeli tornapályára hordtuk ki az elemeket, ahol ezeket ritmusba rendeztük és bejelöltük azokat a darabokat amiket utólag kellett a megfelelő méretre vágni. Egyenként számoztuk, jelöltük meg a szálakat, hogy a végleges sorrendet és a lemezek egymáshoz való viszonyát a helyszínre szállítás után vissza tudjuk követni.

Az Alcoa Reynobond kompozitlemez tulajdonságaiból fakadóan hajlítható, ugyanakkor hajlításakor belső illetve külső felületét más - más erőhatások érik. A hajlítás belső oldalán az anyagnak tömörödnie, a külső felületén nyúlnia kell. Az előzetes kísérletek során megtaláltuk azt a megfelelő hajlítási rádiust, melynek köszönhetően kivitelezhető és esztétikus íveket tudunk hajlítani a sík lemezbe. A hajlításhoz egyszerű hajlító sablont készítettünk mely két egymás mellé, adott távolságra hegesztett acél cső ($r=40\text{mm}$) felépítményből állt. A hajlítás kézi erővel történt, csapatmunkában mivel az egyenként ötméteres darabok pontos hajlítása több ember koncentrált és specifikált munkáját igényelte.

A lemezek méretei, a homlokzat kialakításának változatosságából adódóan széles skálát mutattak, ezért a kiválogatott anyagokat a helyszín méreteihez, belmagasságához is illeszteni, vágni kellett úgy, hogy a sorba helyezett elemeket a falfelületen vertikálisan el is tudjuk mozdítani, mindezzel újabb játékot kísérve meg ebben a rendezettségben.

A műhelyben a végleges méretűre fűrészelt, megjelölt és átfűrt lemezeket raktuk fel a helyszínen. Pontosan kellett igazodnunk a kivitelezőkhöz, mivel csak az a hét állt rendelkezésünkre, amikor a befogadó fal már elő volt készítve, de az öntött padló még nem készült el, ezért használhattuk az állványokat.

A szerkezet:

A Szentágothai János Kutatóközpont nyugati falán elhelyezett beltéri installáció tartószerkezeti állékonyságának elemzését Balogh Tamás tanszéki mérnök (PTE-PMMIK Anyagtan, Geotechnika és Közlekedésépítés Tanszék) készítette.

Burkolat: Alcoa Reynobond kompozit lemez

Az Alcoa által gyártott Reynobond kompozit lemez alkotóelemei a két darab 0,5 mm vastag beégetett lakkozású alumínium lemez, melyeket a polietilén magra olvasztó-rögzítő eljárással viszik fel. Az eljárás által az azonos mértékű kémiai és mechanikai tapadás a lemezhej kiváló tapadását eredményezi.

Rögzítő elem: HILTI Hus - P 60 x 6 betoncsavar

A HILTI HUS-P betoncsavar galvanizált felületű 60 mm szárhosszúságú, 6 mm száraátmérőjű csavar, kimondottan betonszerkezetekhez történő rögzítéshez. A csavart egy megfelelő behajtó szerszámmal kell az előrefúrt lyukba behajtani és a spirálmenet segítségével biztosítja a megfelelő rögzítőerőt. A sztenderd elhelyezési mélysége 55 mm, a redukált 35 mm.

Csomóponti kialakítás:

A Kutatóközpontban kialakított fali installáció szerkezete egyszerű. A design kihasználja az alkalmazott kompozit lemez egyes mechanikai tulajdonságainak szélsőértékét. A geometriai kialakítás elsősorban a hajlított lemezek egymáshoz képest való eltolásán alapul. A készítőik kihasználták a lemezek legkisebb hajlítási sugarát, így alakítva ki az egyes lemezzalagok végleges formáját. További hajlítás a lemezek megtörése nélkül nem lehetséges. Ez a hajlítási sugár megközelítőleg: $r = (15 \div 20) d / \text{lemez}$

A lemezek a faltól eltolva kerültek rögzítésre, a távtartást a fal és a lemezek között egy 20 mm hosszú, 1,6 mm falvastagságú alumínium henger biztosítja. A hengerek a távtartási szerepen kívül megfelelő feltámaszkodást is biztosítanak.

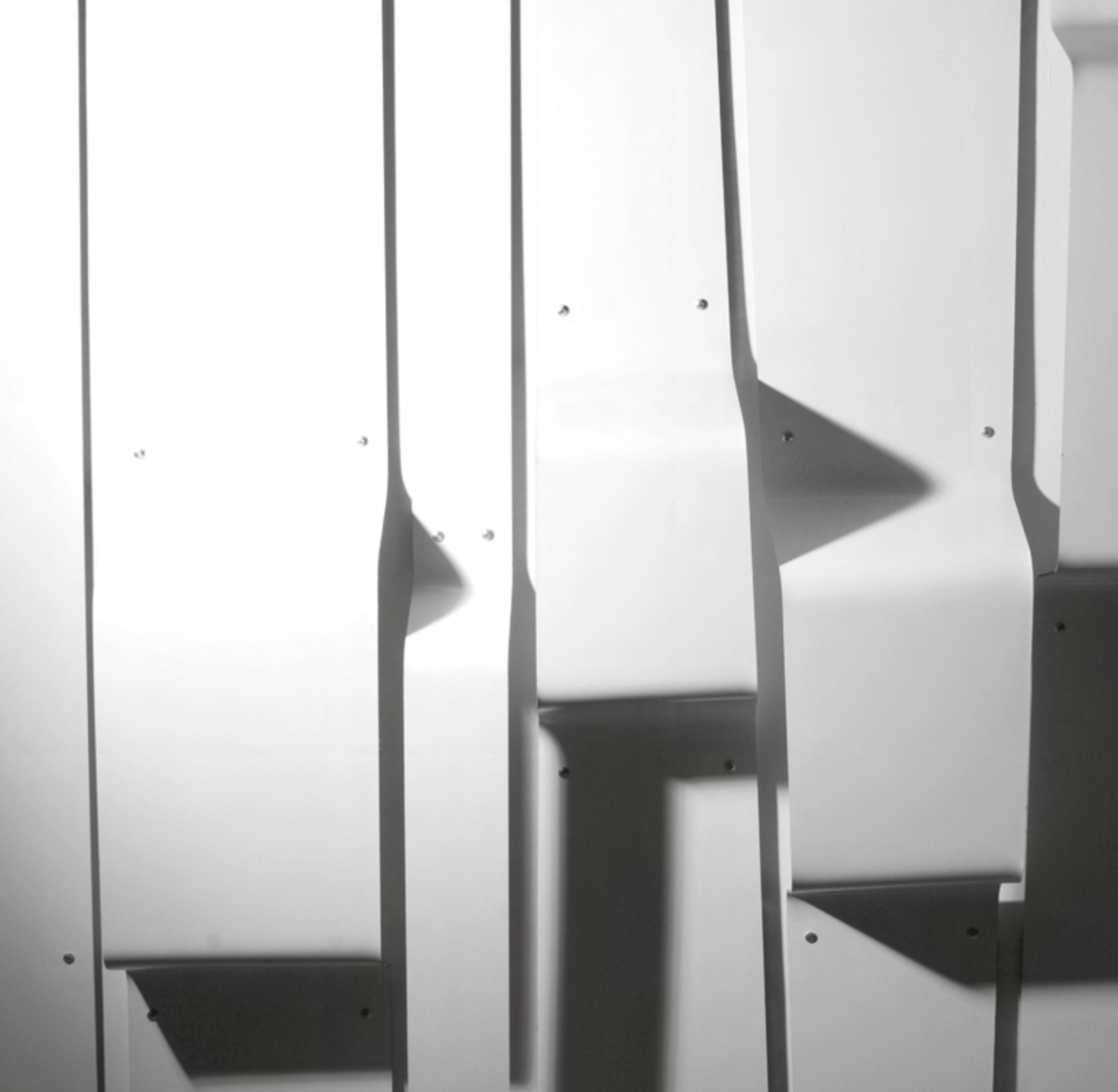
A HILTI Hus-P betoncsavar redukált elhelyezési mélysége 35 mm, a 37 mm hosszú befogási hosszal a készítőik teljesítik is. A lemezeket a falakhoz minimum 4 csavarral rögzítették a falhoz. A lemezekre ható esetleges váratlan terhekkel (belekapaszkodás, kíváncsiság miatti mozgatás) szemben a rögzítés és a kialakított kapcsolatok biztonságosak.

A lemezek rögzítési kialakítása:

Összességében az installáció egy nagyon egyszerű szerkezet, melynek megvalósulásával a belső térben is viszont láthatjuk a külső homlokzaton megjelenő burkolatot egy egész más felfogásban és geometriai megjelenésben. Az alkalmazott anyagok és kialakított csomópontok letisztultságával mindenképp egy időtálló és a Szentágothai János Kutatóközpont modern kialakításához hű beltéri burkolategyüttes alakult ki.

Ágoston téri irodaház - liftház

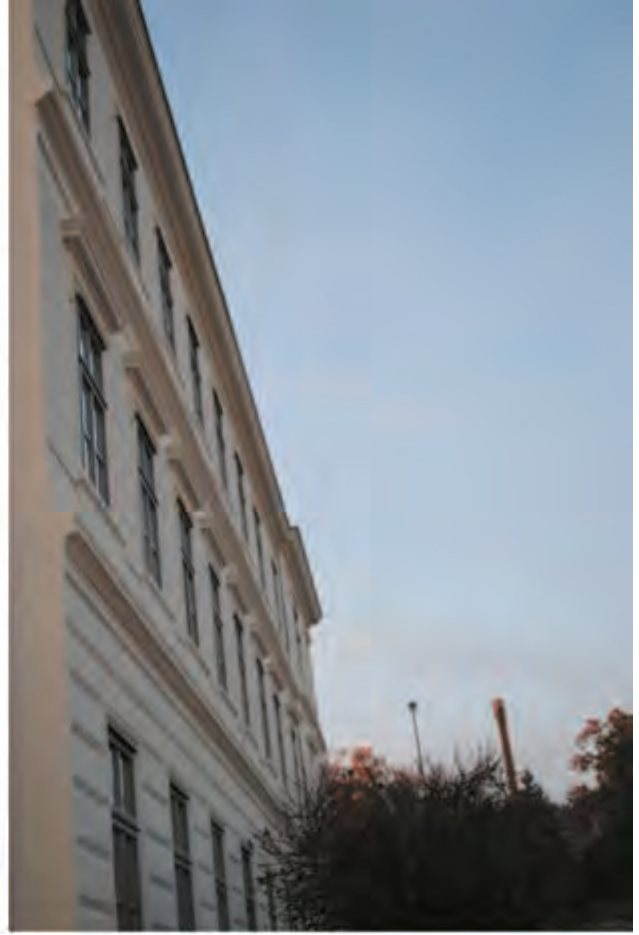
2.Tézis:

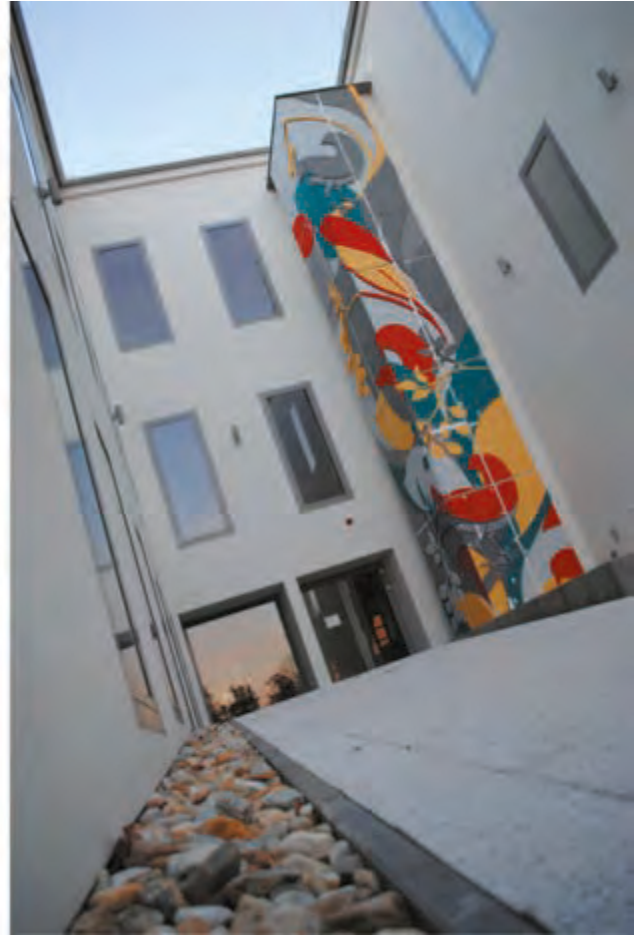
A történeti és az új építészeti stílusok összakapcsoló eleme a képzőművészet.

Az épületet az 1999-2000-es tanévig oktatási célra használták. Fennmaradt az a tervsorozat, - ami alapján akkoriban az iskola megépült - s bár jelentős átépítések történtek, mégis napjainkig megőrizte régi karakter jegyeit. Ezek közül megemlíthető a XIX. század végi öntöttvas korlát, és az északi lépcsőház kő lépcsőfokai. A legutóbbi felújítás alkalmával új funkciót kapott az épület, a Vám- és Pénzügyőrség irodaháza lett, így szükségessé vált az akadálymentesítése. Az „U” alaprajzú ház a kert felé nyitott, a két szárny közötti keskeny udvarban került kialakítására az új főbejárat és a kor kritériumainak megfelelően egy liftház is helyet kapott. Ez volt az a pont, ahol bekapcsolódtam a tervezői munkába. Mint képzőművészt kértek fel, hogy találjak kapcsolódási pontot a „rég” és az „új” épületrész között. A renoválás során, a belső udvar felőli nézet új osztású ablakokat kapott, modern, minimalista kialakítást adva az épületrésznek. A ház műemléki védelem alatt áll, így a liftházat a történeti szerkezet átalakítása nélkül, a belső udvaron, az épületen kívül helyezték el. A liftház 2 x 2 méterszer 25 m-es oszlop, melyre egyszerű burkolat helyett, művészeti alkotást képzeltek el az építészek. A terveim elkészítésében egy szecessziós építész, Charles F. Annesley Voysey 1901-ben készült grafikája inspirált, amit egy akkoriban divatos köszönőkártyához készített. Voysey ízig vérig a szecesszió művésze volt; architecte d'art. Tervezett bútorokat, szőnyeget, tapétákat, szerszámokat és dolgozott grafikusként is. A növényi - állati motívum páros használata a szecesszióban szinte mindenhol visszatérő dekoratív elemként jelenik meg: homlokzati portálokon, kapuzati elemeknél, ablak motívumoknál, kerámián, tapétán, bútorkárpiton, intarziaként és ötvös remekeken. Az engem inspiráló grafika monokróm volt, mégis a tervezési folyamat során ahogy tisztultak le bennem a formák, úgy éreztem, hogy a dekorativitás hangsúlyozása érdekében az erőteljes színhasználat indokolt. A neutrális, visszafogott, építészeti közeg és a klasszicizáló homlokzat között összekötő és ugyanakkor szétválasztó elemként akartam vizualizálni a liftházat. A meghatározóan fehér - szürke színvilágú építészetben bombasztikusan hat egy erőteljes szín- és formavilágú organizáló képzőművészeti alkotás. A célom egy individuálisabb, geometriai értékeket tartó, ugyanakkor egyedi téri miliő létrehozása volt. Ennek a művészi filozófiának az első, térben megvalósult manifesztációja az elkészült liftház. Úgy vélem, hogy napjainkban fokozatosan nő az igény a befogadóban, hogy erőteljesebb, kontrasztosabb, érzékszerveket aktívabban megmozgató, élménnyel találkozhatnak. Ebben számos innovatív anyag és technológia segíti az alkotókat - így ebben az esetben engem is.

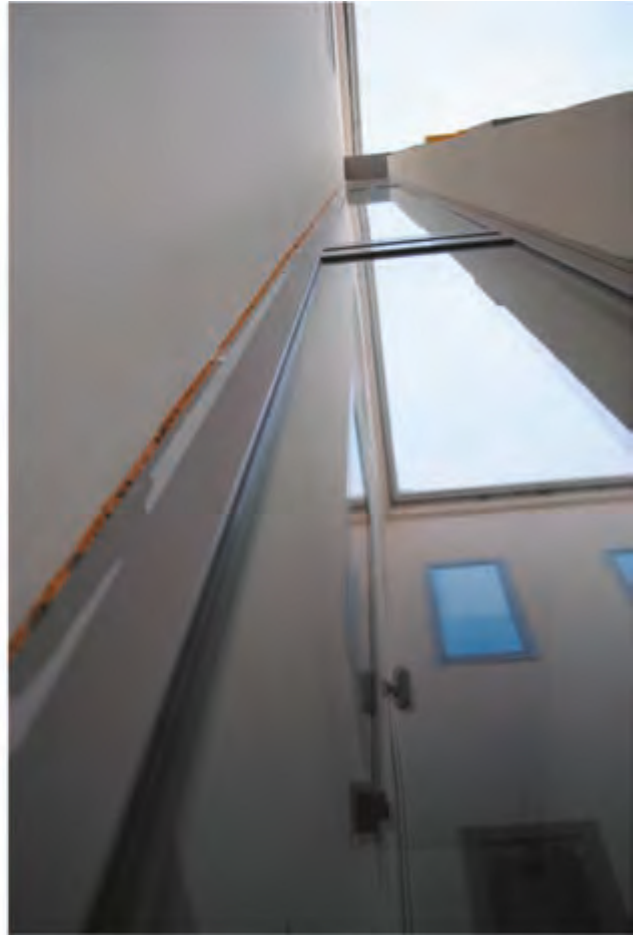

A kivitelezés során a motívum elemek három rétegben kerültek fel a fal síkjára. A tervek alapján kiszabott formák anyagvastagsága finom fény-árnyék játékkal gazdagítja a látványt. Az organikus formákat szabályos ritmikájú, keretszerű felület osztásokkal hoztam össze, alkalmazkodva és reflektálva az épület formavilágához. Az anyag választásakor figyelembe vettem, hogy kültérre kerül, így ellenállónak kell lennie az időjárási tényezőknek, szélsőséges hőmérsékleti jellemzőknek, légmozgásnak, páratartalomnak. Az alapanyagra felvitt festék választásakor figyelembe vettem - a színhűség hosszútávú megőrzése érdekében - az UV sugárzást. A technológia gyenge pontja, a maximális szennyeződés mentesítés a befogadó felületen, hogy a fentebb említett kritériumoknak hosszú távra képes legyen megfelelni. Ennek kivitelezhetőségére számos példával találkozhatunk napjaink urbánus közegében.

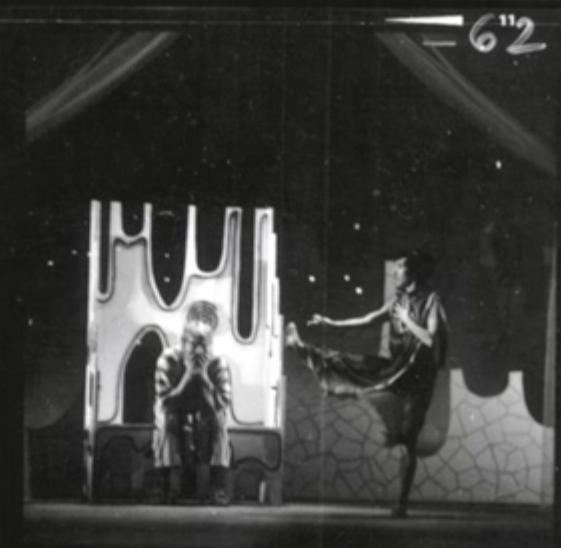
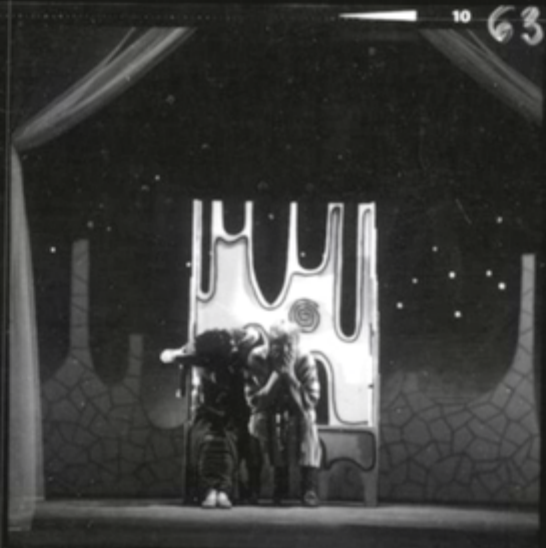

Eck Imre képzőművészeti albumának grafikai tervezése

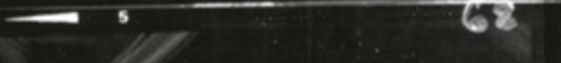
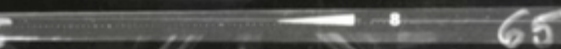

Σελή Τριμνη

ILFORD HP4 SAFETY FILM

3.Tézis:

A társművészetek inspiratív hatással vannak egymásra.

Eck Imre (1930-1999) balettművész, koreográfus, a Pécsi Balett és a modern magyar táncművészet atyja. A kor jeles művészeivel, zeneszerzőivel, jelmeztervezőivel dolgozott együtt, és ő maga is tervezett díszletet saját darabjaihoz. A látványt, a zenét és a táncot a szó legszorosabb értelmében összművészeti alkotásként kezelte. A színpadra elképzelt vízióit lerajzolta, lefestette, a mozdulat-skiccektől a díszlet háttéréként használt festményekig számtalan munkája maradt fenn. Rendkívüli kreativitásának, különleges látásmódjának és kísérletező lényének lenyomatai rögzültek és fennmaradtak. 2011-ben pályázati forrásból az anyag publikálásának lehetősége megteremtődött. Dr. P. Szűcs Júlianna művészettörténész - múzeológus professzor és Végvári Zsuzsa, az Eck Imre Közalapítvány elnöke szerkesztésében készült a könyv, az Alexandra kiadó gondozásában. A képzőművészeti és a fotó anyag válogatása és a grafikai tervezés volt az én feladatomban.

A balett, különösen a kortárs táncművészet nem csak kikapcsolódást, feltöltődést jelent nekem, de inspirál és művészi látásmódomat is befolyásolja. A Pécsi Balettnak meghatározó jelenléte van Pécs művészeti életében, összefonódik az oktatással és a város kulturális identitásának egyik fontos alappillére.

Eck Imre rengeteg, pár perces skiccet készített egy-egy mozdulatról, néhány vonallal ragadva meg a mozgás lényegét. A rajzok alapján Haraszi Zsolt balett - és fotóművésszel készítettünk egy fotósorozatot a könyv számára. Két fiatal táncos, - a Pécsi Balett ösztöndíjas művészei - Papp Zóra és Gyórfy Attila közreműködésével állítottuk be a mozdulat-kompozíciókat, a PTE-PMMIK Építész Stúdiójában. A rajz, a mozdulat, az emberi test és a helyszín adta forma - a kocka - így kerültek egy kompozícióba. Ez a látvány újragondolása az Eck által képviselt összművészeti gondolkodásmódnak és egyben tisztelgés munkássága előtt.

Alkalmazott grafikai tervek

Magyar Pavillió

Magyar Pavillió

Az elmúlt évek meghatározó munkái az Eck Imre képzőművészeti album, a 13. Velencei Nemzetközi Építészeti Kiállítás la Biennale di Venezia Magyar Pavilonja és tudományos folyóiratok, konferenciák arculatai. A velencei kiállítás plakátján és a leporellóinál a fehér makettekéről készült fotómontázs és a pályázó hallgatók névsorára épített felület - tipográfia volt a fő téma, ami a pavilon visszafogott, modell - erdő hangulatát adja vissza.

A szakmai kiállítások és konferenciák kiadványai témájukban kapcsolódnak a képileg is megjeleníthető dinamikával és design-nal rendelkező műszaki alkotásokhoz, eljárásokhoz. A Saxe-Coburg Publications kiadásában, a világ kötött pályás közlekedési kutatásait bemutató folyóirat esetében is, az erre jellemző színeket, lendületet, tömeget bemutató grafikai megjelenítés volt indokolt.

A művészeti ágak egymás kiegészítői. Az alkalmazott grafika az a terület, ahol az információ, a téma, vagy egy produktum bemutatása a cél. Tükröznie kell annak szellemiségét, asszociatív módon igazodnia kell jegyeihez, formavilágához. Éppúgy, mint a muráliák tervezésénél, az alkalmazkodás lényeges szempont ezen a területen is. Gyakorlatiasabb, kompromisszumra hajló gondolkodást igényel. Ezért is tartozik az iparművészet tárgykörébe.

space maker

La Biennale di Venezia
12. Mostra Internazionale di Architettura
Partecipazioni nazionali

www.mediapavilion.hu

Fotók: Haraszti Zsolt (zsolth.com)
Kovács Zoltán
Kovács Tibor (kovatibesz.atw.hu)
Mester Orsolya
Vasváry-Nádor Norbert
Pécsi Nemzeti Színház

Irodalom: Gabriele Fahr-Becker: Szecesszió, Jugendstil; Könemann, 2004 Vince Kiadó 2004
<http://www.favelapainting.com>
Tristan Manco: Street Logos; 2007 Thames & Manco
Daniel Marzona: Minimal Art; 2004 Tashen
Maczó Péter: Az infodesignről 2010 Scolar
Charlotte and Peter Fiell: Contemporary Graphic Design; 2007 Tashen
<http://www.publicarta.hu>
<http://www.hilti.hu>
<http://www.alcoa.com>
<http://www.designboom.com>
<http://www.ArchDaily.com>
<http://www.epiteszforum.hu>

DVD Melléklet

Külön köszönet Kiss Bélának, a hajlító „műszer” alkotójának.

